

บทที่ 1

บทนำ



ความสำคัญของปัญหา

การใช้สื่อมวลชนโดยเฉพาะวิทยุกระจายเสียงเพื่อพัฒนาประเทศ กำลังเป็นที่สนใจและยอมรับปฏิบัติกันในประเทศต่างๆ โดยเชื่อว่าการใช้สื่อมวลชนประเภทนี้เป็นเครื่องมือในการช่วยพัฒนาจะทำให้ประเทศเจริญรุดหน้าไปได้อย่างรวดเร็ว

องค์การสหประชาชาติและองค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติก็ได้เห็นว่า สื่อมวลชนเป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยได้แนะนำและเชิญชวนให้ประเทศสมาชิกใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษาเพื่อยังผลให้ประเทศเจริญก้าวหน้า¹

เชื่อกันว่าสื่อมวลชนนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ แชรมม์ (Schramm) ได้ให้ความเห็นสนับสนุนไว้ว่า สื่อมวลชนนั้นช่วยสร้างบรรยากาศของการพัฒนา เพราะสื่อมวลชนสามารถให้ข่าวสารความรู้เพื่อการพัฒนาแก่คนในชนบทได้กว้างขวาง ช่วยสร้างความสามารถในการนิภาพทบาทของผู้อื่นได้ (empathy) สามารถรวมความสนใจให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมและเข้าใจเป้าหมายของการพัฒนา สื่อมวลชนยังสามารถยกระดับความทะเยอทะยาน (aspiration) ทั้งของแต่ละบุคคลและของสังคมโดยส่วนรวมในอันที่จะมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม²

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, การสัมมนาแห่งชาติว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เรื่องการส่งเสริมให้รายการมีคุณภาพ ครั้งที่ 1 ณ โรงแรมบางแสน ชลบุรี (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515), หน้า 1.

² Wilbur Schramm, Mass Communication in National Development (California: Stanford University Press, 1964), pp. 127-131.

สำหรับประเทศไทยนั้นเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพสูงในการเข้าถึงมวลชน โดยเฉพาะประชาชนในชนบทของประเทศ ซึ่งมีอยู่ประมาณร้อยละ 80 โดยที่วิทยุกระจายเสียงมีความรวดเร็วสามารถเข้าไปในท้องถิ่นทุรกันดารที่สื่อมวลชนอื่นๆ เข้าไปไม่ถึง อีกทั้งเครื่องรับวิทยุราคาไม่แพงนัก ประชาชนส่วนใหญ่ที่อยู่ในชนบทพอที่จะซื้อหาเป็นเจ้าของได้ และใช้ได้สะดวก ไม่มีไฟฟ้าในหมู่บ้านก็สามารถใช้วิทยุทรานซิสเตอร์ฟังรายการต่างๆ จากสถานีวิทยุได้¹

จากผลการสำรวจวิทยุและโทรทัศน์ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2517² พบว่า ประชากรของประเทศ ร้อยละ 70.9 มีเครื่องรับวิทยุเป็นของตนเอง และนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2511 ถึง พ.ศ. 2517 ปริมาณเครื่องรับวิทยุเพิ่มขึ้น 2,554,500 เครื่อง เป็น 5,111,235 เครื่อง คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 100 แสดงว่ามีแนวโน้มที่ประชากรจะมีวิทยุในกรรมสิทธิ์มากขึ้น และสำหรับในด้านการส่งกระจายเสียงนั้น ประเทศไทยมีสถานีวิทยุกระจายเสียงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอยู่ถึง 209 สถานี สามารถส่งกระจายเสียงได้ครอบคลุมพื้นที่เกือบทั่วประเทศ จากเหตุผลดังกล่าวจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะใช้วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อถ่ายทอดความรู้และวิทยาการต่างๆ เพื่อให้วิทยุกระจายเสียงได้มีบทบาทในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศ

¹ UNESCO, การสัมมนาเรื่องนโยบายการสื่อสารแห่งชาติ: แผนพัฒนาองชาติ

ในปัจจุบัน และแนวนโยบายบางประการในการใช้สื่อมวลชน, 10 - 12 พฤษภาคม 2521 (อัครสำเนาะ.), หน้า 42.

² สำนักงานสถิติแห่งชาติ, รายงานผลเบื้องต้น การสำรวจวิทยุและโทรทัศน์

ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2517 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2518), หน้า 13.

บทบาทที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งของวิทยุกระจายเสียงก็คือเป็นสื่อในการพัฒนาการศึกษาของประชาชน ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน เนื่องจากการพัฒนาคนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ จุดมุ่งหมายของการพัฒนาอยู่ที่การสร้างคนให้มีความคิดและความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง สามารถประกอบกิจการต่างๆ ในสังคม อันจะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาสังคมต่อไป ระบบการศึกษาของไทยเท่าที่ผ่านมาในอดีตยังเข้าไปเพื่อประโยชน์ และให้โอกาสแก่คนที่อยู่ในเมืองมากกว่าคนส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ในชนบท รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงได้พยายามปฏิรูปการศึกษา โดยเน้นที่การศึกษาตลอดชีพ(long-life education) ซึ่งในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน และการให้การศึกษาแก่มวลชนนั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมสื่อมวลชนต่างๆ ให้มีบทบาทในการให้การศึกษามากขึ้น เช่น ส่งเสริมให้สถานีวิทยุที่มีอยู่ทั่วประเทศจัดรายการเพื่อส่งเสริมความรู้ของประชาชนให้มากขึ้น¹ โดยได้กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524² ว่า "ส่งเสริมให้สื่อมวลชนต่างๆ ที่มีอยู่แล้วให้มีบทบาทในการส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะให้สถานีวิทยุที่มีอยู่แล้วทั่วประเทศจัดรายการเพื่อเผยแพร่ความรู้ของประชาชนให้มากขึ้น โดยเน้นรายการที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน...."

¹ อรรถพร เทียนदार "บทบาทของ ที.วี. ในการพัฒนาเศรษฐกิจและการศึกษา" นิตยสาร 5 (กุมภาพันธ์ 2520): 117.

² สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520 - 2524 (กรุงเทพฯ: เรื่อง-แสดการพิมพ์ 2520), หน้า 279.

โดยเหตุนี้เองหน่วยงานต่างๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้แก่ประชาชน อันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ก็ได้หันมาใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ข่าวสารความรู้ต่างๆ มากขึ้น และเนื่องจากวิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อมวลชนที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จึงมีส่วนราชการต่างๆ ใช้สถานีวิทยุจัดรายการให้การศึกษา และความรู้แก่ประชาชนมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะรายการเผยแพร่ความรู้ด้านการเกษตรให้กับเกษตรกร ซึ่งเป็นผลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศ

อย่างไรก็ตาม วิทยุกระจายเสียงแม้ว่าจะมีโอกาสเข้าถึงประชาชนได้มากกว่าสื่ออื่นๆ แต่เนื้อหาและรูปแบบของรายการวิทยุแต่ละรายการก็มีข้อจำกัดของตัวเองอยู่ รายการหนึ่งๆ อาจจะเหมาะสมกับการรับฟังของกลุ่มเป้าหมายในระดับหนึ่งระดับใดเท่านั้น และไม่อาจสนองความต้องการและความพอใจของบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกันได้ และจากผลการวิจัยความต้องการรายการวิทยุกระจายเสียงของประชาชน พบว่าประชาชนให้ความสนใจฟังรายการประเภทที่มีเนื้อหาสาระทางด้านความรู้หรือสารคดี น้อยกว่ารายการข่าว และรายการบันเทิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการเสนอรายการของสถานีไม่น่าสนใจ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้ผลิตรายการเพื่อความรู้และการพัฒนาควรจะได้มีการปรับปรุงวิธีนำเสนอ รายการและเนื้อหาให้เป็นที่น่าสนใจของประชาชน¹

¹ ชัยโรจน์ บุญญานุวัตร, นิคม ศรีนุเคราะห์, ปรีชา วิทโค "ความต้องการรายการวิทยุกระจายเสียง สำหรับการศึกษาของประชาชนในภาคกลาง, ภาคเหนือ, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย รุฟาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

จากเหตุผลดังกล่าวข่าวสารหรือความรู้ต่างๆ ที่จะนำมาออกอากาศในโครงการให้การศึกษาแก่ ประชาชนทางวิทยุกระจายเสียงนั้น จึงต้องพิจารณาความเหมาะสมเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของรายการ ตลอดจนเวลาในการออกอากาศด้วย ถ้าหากต้องการจะเสนอบทความหรือข้อความเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยใช้สั้นๆ เพียงอ่านตลอดทั้งรายการ ทำให้ผู้ฟังต้องใช้เวลาตั้งใจฟังติดต่อกันเป็นเวลานานเกินไป อาจทำให้ผู้ฟังเครียดและเบื่อหน่ายไม่อยากฟังและเลิกฟังในที่สุด ปัญหาดังกล่าวผลักดันให้นักวิชาการ นักผลิตรายการ นักจัดรายการ จำเป็นต้องหันมาใช้วิธีนำเสนอรายการในรูปแบบอื่นๆ อาทิเช่น เสนอสาระนั้นในรูปแบบสนทนาที่น่าสนใจ หรือเขียนเป็นบทละคร เพื่อช่วยดึงดูดความสนใจของผู้ฟังยิ่งขึ้น จึงเห็นได้ว่า ถ้าหากจะให้การเผยแพร่ข่าวสารใดๆ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ สิ่งสำคัญประการหนึ่งก็คือ ผู้เขียนบทวิทยุและผู้ผลิตรายการนั้นจะต้องรู้แนวทางในการ เขียนบทและผลิตรายการที่มีคุณภาพทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบของรายการ เพราะอย่างน้อยที่สุดรูปแบบของรายการก็มีส่วนช่วยกระตุ้นให้ผู้ฟัง เกิดความสนใจรับฟังและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม อนึ่งการที่บุคคลจะกระทำสิ่งใดก็ย่อมต้องใช้ความสามารถทางปัญญาของตนเป็นหลัก โดยมีความรู้และความจำ เป็นพื้นฐานในการคิดหาแนวทางแก้ปัญหาต่างๆ ที่ตนเองประสบเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบรายการเผยแพร่ข่าวสารการเกษตรที่มีต่อความรู้ที่ได้รับ และความรู้ที่คงอยู่ คือความจำ จะได้ทราบถึงรูปแบบที่เหมาะสมในการเผยแพร่ข่าวสารความรู้ไปสู่ประชาชน ที่จะมีผลต่อ ความรู้ และความจำของบุคคลในอันที่จะสามารถนำความรู้และความจำที่ได้รับไปพัฒนาความเป็นอยู่ของตนให้ดีขึ้น ซึ่งก็จะส่งผลสะท้อนไปยังสังคมส่วนรวมให้พัฒนายิ่งขึ้นในที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวิธีการให้ข่าวสารโดยรูปแบบการบรรยายกับรูปแบบบทละครว่าแบบใดเป็นที่สนใจของประชาชน
2. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการให้ข่าวสารระหว่างรายการที่เสนอโดยรูปแบบการบรรยาย กับรูปแบบบทละคร ว่าให้ผลต่างกัน ในด้านความรู้ที่ได้รับหรือไม่
3. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการให้ข่าวสารระหว่างรายการที่เสนอโดยรูปแบบการบรรยาย กับรูปแบบบทละคร ว่าให้ผลต่างกัน ในด้านความรู้ที่ได้รับหรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. สมาชิกกลุ่มสนใจวิชาชีพการเกษตร ในโครงการการศึกษาออกโรงเรียน ทางวิทยุและไปรษณีย์ สนใจวิธีการให้ข่าวสารการเกษตรที่เสนอโดยรูปแบบบทละครมากกว่ารูปแบบ การบรรยาย
2. ความรู้ ของสมาชิกกลุ่มสนใจวิชาชีพการเกษตรที่ได้รับจากรายการที่เสนอโดยรูปแบบการบรรยาย กับรูปแบบบทละคร มีความแตกต่างกัน
3. ความรู้ที่คงอยู่ที่สมาชิกกลุ่มฯ ได้รับจากรายการที่เสนอโดยรูปแบบการบรรยาย กับรูปแบบบทละคร มีความแตกต่างกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ในการวิจัยนี้ รายการรูปแบบทละครนั้นศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาคกลาง ราชบุรี เป็นผู้ผลิตขึ้น ส่วนรายการรูปแบบการบรรยายนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และผลิตขึ้นเอง โดยมีเนื้อหาของความรู้ที่เหมือนกับรูปแบบทละครทุกประการ

2. ผู้วิจัยถือว่า การวัดความรู้ที่ได้รับ และความรู้ที่คงอยู่ จากการฟังรายการโดยรูปแบบการบรรยาย และบทละคร วัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีความเชื่อมั่นสูง ทั้งนี้จากการทดสอบเบื้องต้นแล้ว (ค่า Reliability = 0.86)

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของประชากร เฉพาะผู้ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรกลุ่มสนใจวิชาชีพการเกษตรในโครงการการศึกษาออกโรงเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ ของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาคกลาง ราชบุรี

2. รายการข่าวสารการเกษตร ที่เสนอโดยรูปแบบการบรรยาย และรูปแบบบทละคร คือเรื่องการปลูกสนปลีพิพัทธ์

3. ในการทดสอบครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งวัดเฉพาะความรู้และทักษะในการฟังรายการ คือ ความจำ หรือ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการปลูกสนปลีพิพัทธ์ที่คงอยู่และอาศัยคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ในการวัด ความรู้ที่ได้รับและความรู้ที่คงอยู่

4. เวลาที่ใช้ในการเสนอรายการโดยรูปแบบการบรรยายและรูปแบบบทละคร เป็นเวลาไม่เกิน 25 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้คือ

1. เทปบันทึกรายการความรู้ด้านการเกษตรโดยรูปแบบการบรรยายและรูปแบบบทละคร เรื่องการปลูกสนปติพันธ์
2. แบบทดสอบความรู้ในเนื้อหา เรื่องการปลูกสนปติพันธ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งมีคำตอบที่ถูกต้อง เพียง 1 คำตอบ และคำตอบที่เป็นตัวลวง 3 คำตอบ ก่อนที่จะนำมาใช้ จะนำไปทดสอบก่อน แล้วนำผลมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบต่อไป
3. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาเกี่ยวกับภูมิหลังและลักษณะการเปิดรับสื่อของสมาชิกกลุ่มสนใจ และความสนใจของสมาชิกในรูปแบบของรายการเผยแพร่ข่าวสารการเกษตร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent variable)

ได้แก่วิธีการให้ความรู้โดยรูปแบบการบรรยาย และรูปแบบบทละคร

ตัวแปรตาม (dependent variable)

ได้แก่ความรู้ที่ได้รับ (information gain) และ ความรู้ที่คงอยู่ (retention of information)

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

รายการทั้งสองรูปแบบนั้น ผู้วิจัยจะเปิดให้สมาชิกกลุ่มสนใจ ฟังจากเครื่องบันทึกเทปไม่ได้ ออกอากาศทางวิทยุ ดังนั้นความรู้สึกรับของผู้ฟังจึงอาจแตกต่างไปจากการฟังจากเครื่องรับวิทยุจริงๆ บ้าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มาทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสนใจของประชาชนที่มีต่อวิธีการให้ข่าวสาร ระหว่างรูปแบบการบรรยาย กับรูปแบบบทละคร โดยใช้วิธีแจกแจงความถี่ หาการ้อยละและตรวจสอบความมีนัยสำคัญ โดยใช้ Z_{test}

2. เปรียบเทียบวิธีการให้ข่าวสารระหว่างรายการที่เสนอโดยรูปแบบการบรรยาย กับรูปแบบบทละครว่าให้ผลต่างกันในด้านความรู้ที่ได้รับหรือไม่ โดยใช้สถิติในการทดสอบดังนี้

2.1 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (analysis of covariance) วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งหลัง (posttest) ของกลุ่มที่ฟังรายการโดยรูปแบบการบรรยาย กับกลุ่มที่ฟังรายการรูปแบบบทละคร โดยควบคุมคะแนนการทดสอบครั้งแรก (pretest)

2.2 ใช้ t -test วิเคราะห์ข้อมูลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรก (pretest) กับ การทดสอบครั้งหลัง (posttest) ของกลุ่มที่ฟังรายการรูปแบบการบรรยาย

2.3 ใช้ t -test วิเคราะห์ข้อมูลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรก (pretest) กับ การทดสอบครั้งหลัง (posttest) ของกลุ่มที่ฟังรายการรูปแบบบทละคร

3. เปรียบเทียบวิธีการให้ข่าวสารระหว่างรายการที่เสนอโดยรูปแบบการบรรยาย กับรูปแบบบทละครว่าให้ผลต่างกันในด้านความรู้ที่คงอยู่หรือไม่ โดยใช้สถิติในการทดสอบ คือ สถิติ t (t -test) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ต่อไปนี้

3.1 ระหว่างคะแนนการทดสอบซ้ำ (retest) ของกลุ่มที่ฟังรายการรูปแบบการบรรยาย กับรูปแบบบทละคร

3.2 ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งหลัง(posttest)กับการทดสอบซ้ำ(retest)ซึ่งห่างกัน 7 วัน ของกลุ่มที่ฟังรายการรูปแบบการบรรยาย

3.3 ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งหลัง(posttest)กับการทดสอบซ้ำ(retest) ซึ่งห่างกัน 7 วัน ของกลุ่มที่ฟังรายการรูปแบบบทละคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยนี้ จะเป็นแนวทางในการผลิตรูปแบบรายการเผยแพร่ข่าวสารการเกษตรที่มีประสิทธิภาพแก่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคกลาง และภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบท และหน่วยงานที่มีภารกิจในการศึกษาเฉพาะอย่าง แก่ประชาชนอีกด้วย

2. โค้ชทราบถึงรูปแบบการเสนอข่าวสารที่มีประสิทธิภาพในอันที่จะทำให้ประชาชนได้รับความรู้ และมีความคงอยู่ของความรู้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ใ้ทราบถึงรูปแบบการเสนอรายการข่าวสารการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นที่สนใจของสมาชิกกลุ่มสนใจในหลักสูตรวิชาชีพการเกษตร ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคกลาง ราชบุรี และนำไปปรับปรุงใช้กับการสอนกลุ่มสนใจในช่วงหลังจากโครงการทดลองระยะ 2522 - 2524 เสร็จสิ้นลง ซึ่งศูนย์ฯคาดว่าจะเริ่มดำเนินการในปลายปี 2525

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ประสิทธิผล

หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มสนใจวิชาชีพการเกษตรได้รับความรู้หลังจากที่ได้รับทั้งการเสนอรายการข่าวสารการเกษตร โดยรูปแบบการบรรยาย และรูปแบบบทละครไปแล้ว ซึ่งวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ

การเผยแพร่ข่าวสารการเกษตร หมายถึง การให้ความรู้แก่สมาชิกกลุ่มสนใจวิชาชีพการเกษตร โดยผ่านรายการวิทยุที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคกลาง ราชบุรี ผลิตขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการให้ความรู้เรื่องการปลูกสนปคิพัทธ์

สมาชิกกลุ่มสนใจ

หมายถึง ผู้ที่ลงทะเบียนเรียนตามหลักสูตรกลุ่มสนใจวิชาชีพการเกษตรในโครงการการศึกษานอกโรงเรียนทางวิทยุ และไปรษณีย์ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคกลาง จังหวัดราชบุรี ในปีการศึกษา 2524

รูปแบบการบรรยาย

หมายถึง รูปแบบการเสนอรายการข่าวสารการเกษตรที่ประกอบด้วยเสียงคนอ่านหรือพูดเพียงเสียงเดียว บรรยายเรื่องการปลูกสนปคิพัทธ์

รูปแบบบทละคร

ความรู้ที่คงอยู่

หมายถึง รูปแบบการเสนอรายการข่าวสารการเกษตร ที่ประกอบด้วยตัวละคร 3 คน พูดคุยกัน เรื่องการปลูกสนปคิพท์

(retention of information) หมายถึง ความรู้ที่สมาชิกกลุ่มสนใจๆ ได้รับและยังคงสะสมอยู่ หลังจากที่ได้ฟังเทปรายการข่าวสารการเกษตรที่อยู่ในรูปแบบการบรรยายและรูปแบบบทละครไปแล้ว 7 วัน



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย